

ко кралевство и тогази да иде на Цариградъ, за да му не пречи това кралевство. Той се подигна съ войската си и обиколи Солунъ, нъ една нощ на одъртъ си умира (1207). Французитѣ и гръцитѣ направиха Асѣниевата смръть чудо; тѣ казаха, че св. Димитръ, на когото моцитѣ сж намирахъ у Солунъ, убилъ Асѣня. Господъ знае, какво щѣха да си истеглижтъ Солунъ и Цариградъ отъ Асѣня, ако не бѣше умрѣлъ. Прѣвѣятъ войвода на Асѣня, като вижда това, зема войската и остава Солунъ. Наслѣдникътъ на Асѣня, Борилъ, който му бѣше внукъ, ако и да мразеше като Асѣня французитѣ и гръцитѣ, не му идеше толкози одржи на бой, като него. Той влѣзе у французкото царство съ войската си, нъ французкиятъ царъ Ханри му разби войската и за единъ мѣсець отгорѣ му призи педесетъ града (1208). Тогази Борилъ направи миръ съ Ханри, който се и ожени за Асѣниевата дъщеря, Борилиевата братовчетка.

Когато умрѣ царъ Иванъ, на българскиятъ прѣстолъ трѣбуваше да възлѣзе Асѣниевтъ сынъ Иванъ Асѣнь, нъ Борилъ не го остави. За това той отиде у Росія и сѣдѣ тамъ до дѣ ся приготви да доде да исплди Борила. Той сполучи да доде у Българія и подигне българитѣ врѣху Борила. Иванъ Асѣнь го дрѣжа седемъ години обиколенъ у Тръновъ. Борилъ най сѣти се прѣдаде, Асѣнь го улови и му извади очитѣ и възлѣзе на българскиятъ прѣстолъ. Иванъ Асѣнь се жени за дъщерята на маджарскиятъ кралъ и отъ това станж роднина и съ царограшкитѣ французки царъ Роберта, защото жената на маджарскиятъ кралъ бѣше сестра на Роберта. Французкиятъ царъ Робертъ по онова врѣме умрѣ (1228), и на мѣстото му останж сынъ му Бодунъ, дѣте на десетъ години. Нъ защото французитѣ имаха страхъ отъ гръцитѣ, ако оставижтъ едно малко дѣте да управя царството, затова искаха да избержтъ нѣкого